

Fuerteventura – Lanzarote Kerstvakantie 2015

Dit jaar wilden we weer eens met de Kerst de warmte van de zon op gaan zoeken. Na wat gespeur op internet en de verhouding prijs-zonzekerheid-rust afgewogen te hebben, kwamen we al snel bij Fuerteventura uit. Uiteindelijk was de combinatie vliegen vanaf Frankfurt en overnachten bij particulieren via Airbnb, verhoudingsgewijs het goedkoopste en leukste.

Dag 1 : vrijdag 18 december

Na gisteren na het werk alvast met camper Toos naar Frankfurt gereden te hebben, beginnen we rustig aan deze reisdag. Uiteindelijk zijn we bijna 12 uur onderweg en 8 vervoersmiddelen verder voordat we op de eindbestemming zijn: zeilbootje Negra Perla liggend in de jachthaven van Playa Blanca te Lanzarote. Maar eerst ontbijten we in ons campertje op de parking van het Waldspielpark Schwanheim gelegen tussen de stad en het vliegveld. Ideale rustige plek om de nacht door te brengen op deze manier. Rond kwart voor 9 tuffen we aan en een kwartiertje later arriveren we op de Airparks parking aan de Lärchenstrasse, waar Toos twee weken blijft staan. Stuk goedkoper dan op het vliegveld, waar we even later na de shuttlebus genomen te hebben arriveren bij Terminal 1. We moeten echter bij Terminal 2 zijn en na wat zoek stappen we in de SkyLine naar de juiste terminal. Het inchecken bij SunExpress ging soepel, we hadden dan ook XL-stoelen gereserveerd, daar was een aparte balie voor waar maar één persoon voor ons stond. Op de 4 uur durende vlucht zouden we geen eten en drinken krijgen, behalve tegen behoorlijke betaling, dus Nederlands als we zijn, hadden we bammetjes, nootjes en twee lege Spa-flessen gevuld weer na de douane, bij ons. Na de bus vanaf de terminal naar het vliegtuig te moeten nemen, verliep de vlucht verder prima, leuke stewardessen, kwartiertje te laat maar wel eerder dan gepland aangekomen, XL-stoelen waren heeeel erg prettig. Jammer genoeg geen schermen met films of reisroute, maar de piloot informeerde regelmatig waar we uithingen. Zo zagen we prachtig de (matig) besneeuwde Pyreneeën liggen en vlogen we even later over de Middellandse Zee en de westkust van Marokko met ook hier en daar plukjes sneeuw op de bergen. Na nog een klein stukje over de Atlantische Oceaan kwamen we al rap bij de eilanden aan en zagen we duidelijk de vele vulkanen liggen.

De bagage hadden we zo weer bij ons en na even zoeken vonden we uiteindelijk ook onze huurauto, een Seat Ibiza, prima wagentje voor de komende 2 weken. Buiten gaan meteen de winterkleden uit, zeker 25 graden en strak zonnetje, hier komen we voor, geweldig! Via Puerto del Rosario tuffen we direct door naar Corralejo, hier hebben we namelijk de ferry naar Lanzarote. M.n. het duingebied ten zuiden van Corralejo is mooi met prachtige surfstranden, maar aangezien we in deze regio vanaf zondag een week vertoeven, rijden we er nu rap voorbij. In Corralejo doen we wat boodschappen, lopen wat rond in de haven en na een rustige overtocht van een dik half uur komen we in Playa Blanca, Lanzarote, aan. Het is inmiddels donker. Met de vader van de eigenaar van de zeilboot waar we de komende 2 nachten gaan overnachten hebben we afgesproken in een cafeetje in de jachthaven, maar we zijn wat vroeg dus we gaan lekker aan het bier en pina colada met zicht op de haven, leuke plek! Terwijl we zitten te nippen en uit te rusten van de toch wel lange reisdag, zien we Pa Mattias met z'n witte 'Bong' t-shirt verschijnen... hij spreekt geen Engels/Duits maar enkel Spaans... wij 10 woorden Spaans... maar samen komen we er wel uit. Pa brengt ons naar de boot en legt het één en ander uit, ondanks de taalbarrière snappen we het allemaal muy bien!

Nadat Pa ons nog even de douches in de haven heeft laten zien kunnen we weer terug naar ons terrasje, waar de versnaperingen nog steeds stonden te wachten op ons. Via Tripadvisor zoeken we waar we wat goeds en lekkers kunnen eten en belanden uiteindelijk bij een Tex-Mex Steakhouse, we bestellen een schaal met vlees, tis allemaal redelijk maar niet echt bijzonder. Wel mooi uitzicht over de haven en onder ons wemelde het van de vissen die gretig doken naar alles wat ze naar hun toe gegooid kregen. Het blijft in ieder geval apart om zo laat in december gewoon lekker buiten op een terras te kunnen zitten, daar krijg je vanzelf wel vakantiegevoel van. Na de hap slenteren we nog wat rond en dan is het toch echt bedtijd. Tis even wennen in de kleine ruimte van de boot en het claustrofobische bed, maar we komen de nacht hopelijk schommelend goed door. Morgen Lanzarote-verkendag!

Dag 2 : zaterdag 19 december

Rond 8 uur staan we op, niet heel best geslapen vanwege de kleine ruimte, het schommelen, de onbekende geluiden rondom het bootje van m.n. het steeds tegen de kade aankomen, maar wel leuk voor een keertje. We ontbijten rustig aan dek bij zonsopkomst, het is prachtig weer, blauwe lucht en lekker rustig in het haventje, temperatuur is goed, zo'n 20 graden. We hebben maar 1,5 dag de tijd het eiland te verkennen dus tuffen op tijd weg. Als eerste rijden we naar El Golfo. El Golfo is een klein plaatsje aan de westkust van Lanzarote. Het dorp is een toeristische trekpleister dankzij de bijzondere rotsformaties die er te zien zijn: de steile vulkanische rotswanden aan de kust en een klein groen meertje, het Lago Verde. Het meertje wordt gevuld door ondergronds zeewater en de groene kleur wordt door algen veroorzaakt.

De rotsformaties zijn restanten van de vulkaan El Golfo, waarvan enkel een halve krater nog over is, de andere helft is verzonken in de zee. We lopen wat rond op deze fotogenieke plek; het roestrode gesteente steekt mooi af bij het felgroene meertje, het zwartgrijze strand en het blauwe van de lucht en de zee. Vervolgens gaan we verder de westkust af. Het valt ons op dat het vrij rustig is, de vakanties zijn ook nog niet overal begonnen, dat zal volgende week wel anders worden.

Direct ten noorden van El Golfo ligt het nationale park Timanfaya, het grootste gedeelte van dit park kun je enkel met een toeristische bus verkennen, daar hebben we geen trek in, dus rijden zelf een stuk door niemandsland over onverharde lavapaden rondom het park. De omgeving is indrukwekkend, net een maanlandschap, uitgestrekte zwarte lavabedden met hier en daar felgroene struiken, echt bomen zijn er niet omdat de grond daarvoor door z'n structuur te weinig water vasthoudt. Aan de andere zijde van de lavavelden zien we de vulkanen van het nationale park mooi afsteken tegen de blauwe lucht. Deze kraters dateren uit de recentste periodes met uitbarstingen (1730-1736 en 1824). Op veel plekken is de aardkorst slechts 2 meter dik en is de temperatuur daar al meer dan 400 graden Celsius...

Vandaar daar volgen we de mooie LZ-703 waaraan vervolgens Los Hervideros, 'de ziedenden', is gelegen, waar een indrukwekkend schouwspel tussen woeste zee en grillige lavakust plaatsheeft. In de rotsen zitten grotten die deels in zee liggen. De golven van de Atlantische Oceaan bulderen hier met een oorverdovend lawaai in en breken op de rotsen wat op een aantal plekken een fontein van zeewater veroorzaakt dwars door gaten in het landschap. In het gesteente kun je hier en daar het groene mineraal olivijn zien zitten. Het wordt langs de weg verkocht in potjes of als grote brok steen. Mooie plek waar je uren van het schouwspel kunt genieten. Een paar kilometer verderop passeer je de Salinas de Janubio. Hier wordt zout uit zeewater gewonnen. De zoutziederij ligt midden in de lagune El Charco, waar vroeger veel wilde eenden voorkwamen. De zoutvelden zijn in een schaakbordpatroon aangelegd. Vroeger werd er zo'n 350.000 ton zout per jaar gewonnen. Dit werd voornamelijk gebruikt voor het pekelen van vis, zodat het langer houdbaar was. Nu levert de ziederij nog zo'n 10.000 ton zout per jaar.

We besluiten binnendoor naar het in het uiterste noorden gelegen Mirador del Rio te tuffen. Onderweg over de LZ-30 rijden we door het 'dal van de duizend palmen' bij Haria en het wijngebied La Geria met z'n vele bodega's, waar de druiven geteeld worden in kleine kuilen die gevuld zijn met 'picon'. Dit zijn kleine lavasteentjes die de eigenschap hebben goed vocht vast te kunnen houden. Ze zouden zelfs vocht uit de lucht onttrekken, waardoor het gemakkelijker wordt om wijndruiven in het vrij droge Lanzarote te verbouwen. De wijnranken bevinden zich in het midden van de kuil, die deels afgeschermd wordt door een halve cirkel van grotere lavastenen. Hierdoor worden de planten en vruchten beschermd tegen de soms zeer felle passaatwinden die over het eiland waaien. Deze halve kommen zorgen voor een uniek landschap. Het is daarvoor al meerdere keren bekroond en het unieke landschap is zelfs een beschermd natuurgebied.

Mirador del Rio is één van de zeven attracties die door de kunstenaar Cesar Manrique voor Lanzarote zijn gemaakt. Vanuit een mooigevormd glazen restaurant en vanaf het op natuurlijke wijze in de steile berghelling weggewerkte balkon heb je een prachtig uitzicht op het eiland La Graciosa. Entree is vrij prijzig voor wat je ervoor krijgt/ziet, maar ja, hele eind gereden dus dan wil je toch even naar binnen. Het uitzicht is inderdaad wel spectaculair.

Na wat rondgelopen te hebben vervolgen we de weg langs de oostkant van het eiland en stoppen bij Cueva de los Verdes waar we de grotten gaan bezichtigen. Deze grotten werden in het verleden door m.n. de familie Verdes gebruikt om zich te verstoppen voor piraten die veel eilandbewoners beroofden en vermoorden. In het indrukwekkende grottenstelsel bevindt zich onder meer een lavatunnel die, deels onder de zeespiegel, tot helemaal aan de kust loopt (zes kilometer) en een auditorium op zo'n 45 meter onder het oppervlak voor 500 personen waar regelmatig concerten worden gehouden, de akoestiek is dan ook geweldig. We doen een tour met een zeer slecht Engels sprekende gids, die volgens ons een bandje napraat wat ze in d'r oor hoort. Ach ja, het gaat om de omgeving en die is mooi. Niet superspectaculair, maar een leuke tour van circa een uur waarbij je op het eind nog optisch voor de gek wordt gehouden omdat je denkt een diepte in te kijken maar in werkelijkheid is het een ondergronds rimpelloos meertje wat de mooi verlichtte grotten reflecteert. Doordat de gids er een steentje in laat vallen krijg je pas door dat je naar een ondiep watertje staat te kijken, tot verbazing van velen... wij slimme Hollanders hadden dat natuurlijk al lang in de gaten... ahum...

Daarna tuffen we rustig terug langs de oostkust terug naar ons jacht te Playa Blanca. In de leuke haven lopen we nog wat rond en besluiten uiteindelijk een hapje te gaan eten bij het Italiaans ingestoken Trattoria il Commendatore. We zitten lekker buiten met uitzicht op de jachthaven en het eten is van goede kwaliteit. Terug in het bootje vallen we moe maar tevreden in slaap.

Dag 3 : zondag 20 december

Na weer een onrustig nachtje genieten we wederom van een ontbijtje op het eigen dek in de zon, lopen we nog wat door de leuke, parkachtige omgeving naar een oude (1741) militaire uitkijktoren tegen piraten toe met een prachtig uitzicht (Castillo de las Coloradas) en bij terugkomst staat de vader van Mattias ons al op te wachten voor de uitcheck. Vanavond om 6 uur hebben we pas de overtocht naar Fuerteventura dus we hebben nog wat tijd om het eiland verder te verkennen. Het is wel even zoeken wat we willen gaan doen, want eigenlijk hebben we gisteren alles al bekeken. We besluiten een wandeling te gaan doen naar de Caldera Blanca, gelegen noordelijk grenzend aan het national park Timanfaya. Onderweg passeren we nog een toeristische mogelijkheid om een ritje te maken op dromedarissen en rijden we vervolgens het onverharde maanlandschap in naar de Caldera toe, alleen halverwege kunnen we niet verder vanwege de te slechte 'weg'. Mooi is het wel. We rijden terug en vervolgen een paar kilometer de LZ-67 en zien vlak voor het plaatsje Mancha Blanca een pad lopen richting de krater, volgen die een paar honderd meter en komen uit op de 'parking' voor de wandeling naar de krater, hier zitten we blijkaar wel goed. Onderweg staan her en der informatiebordjes en het is een interessante, hele mooie wandeling waarvan je ook nog eens wat opsteekt over de historie, de flora en fauna en het ontstaan van het vulkanische eiland. Gelukkig was het niet al te heet want schaduw is er niet. In eerste instantie lopen we ook nog eens een dik uur verkeerd om de krater heen zodat we de klim naar boven missen, maar zien daardoor wel allemaal vogeltjes die we niet verwacht hadden, waaronder klapeksters. Eenmaal omgedraaid en wel het pad naar boven te hebben gevonden staan we even later aan de rand van de krater. Wederom hebben we een adembenemend uitzicht, nu over een immense krater (ca. 1 km in doorsnede) en aan de andere kant een groot deel van het eiland. Het zit hier vol met bedelende Barbarijnse grondeekhoorns die ooit vanuit Noord-Afrika zijn ingevoerd als huisdier maar nu een plaag vormen; naar schatting zijn er 250.000 op het eiland aanwezig... Uiteindelijk zijn we een uurtje of 4 bezig geweest en het was zeker één van de hoogtepunten van het bezoek aan het eiland. Rustige wandeling, goed te doen, wel over lavavelden dus goede schoenen zijn een must, water meenemen en genieten maar.

Vanaf de kraterrand zagen we bij de westkust spectaculaire golfslag en omdat we nog wat tijd over hadden rijden we nog even een blokje om naar het kleine plaatsje Tenesar. Daar lopen we wat rond en de golven zijn inderdaad spectaculair en breken met donderend geraas uit elkaar op de lavakliffen. Na nog een keer de mooie route LZ-704 en 703 langs het natuurgeweld bij Los Hervideros afgereden te zijn, is het tijd om de ferry te pakken van Playa Blanca naar Corralejo, Fuerteventura, waar we dan ook na een uurtje varen rond 7 uur in de avond verschijnen.

Onze volgende Airbnb plek is een cottage van Mary Jo Waits gesitueerd in Parque Holandes (N 28.608224, W 13.840890), op een kwartiertje rijden aan de oostkust, net na het duingebied van Corralejo. Mary Jo staat ons in de haven van Corralejo op te wachten en gezamenlijk rijden we naar de cottage. Onderweg geeft ze erg, erg veel informatie en houdt ze eigenlijk niet op met praten. Een beetje too much allemaal, ach ja, tis goed bedoeld. We zijn echter blij als we in de cottage zijn en we weer ons eigen gang kunnen gaan. De dag was toch wel lang zo en we hebben beide geen zin om uit eten te gaan. Gelukkig staan er nog wat achtergebleven spullen in de kastjes en heeft Mary Jo voor wat mozzarella en tomaten gezorgd. Samen met de gevonden linzen maken we nog een best aardig maaltje klaar. De Rioja wijn smaakte in ieder geval prima! Wederom moe maar voldaan vallen we in slaap in de leuke cottage met dito tuin. Morgen maar eens nader bekijken.

Dag 4 : maandag 21 december

Na prima geslapen te hebben beginnen we aan een week in deze cottage, vanaf vandaag hebben we ook alles voor onszelf want Mary Jo vertrekt samen met manlief naar Zwitserland voor de Kerst. We richten ons eerst op het noorden en midden van Fuerteventura, want na deze week zitten we nog een aantal dagen in het diepe zuiden. Na een rustige opstart rijden we terug naar de duinen ten zuiden van Corralejo en spenderen een tijdje in het duingebied en op het mooie zandstrand waar het wemelt van de kitesurfers, het waait dan ook behoorlijk hard. Vervolgens duiken we Corralejo in, turen naar walvissen want het schijnt hier een beschermd marine gebied te zijn rondom het kleine eilandje Isla de Lobos wat net voor de kust ligt van Corralejo, maar we zien niks. In het stadje zelf slenteren we weer wat rond, m.n. rondom de jachthaven is het best leuk, en we doen wat boodschappen in eerste instantie bij de Spar op aanraden van Mary Jo, maar dat was helemaal niks, toen maar weer naar de supermarkt waar we de eerste dag geweest waren. Daar allemaal lekkere dingetjes ingeslagen voor de hele week, waaronder nogal wat van dezelfde Rioja die goed beviel.

We vervolgen onze weg naar de noordwestpunt van het eiland, naar de vuurtoren in Cotillo (Faro de El Tostón). Het is een erg mooie plek, met wederom een ruige kust waar je een leuke wandeling kunt maken langs allerlei zeepoeltjes met informatie bordjes er bij. Ten noorden van de vuurtoren rijden we nog een stukje door de duinen over een onverhard pad waarbij je de ene na de andere kraakheldere lagune tegen komt met Caribisch gekleurd zeewater.

Even verderop zien we voor het eerst wat mensen zwemmen in zee, zo te zien dikke Duitse toeristen, maar het is echt te fris voor ons. Omdat het inmiddels al weer na 5 uur is, rijden we langzaam terug, slingeren door een stukje binnenland naar La Oliva waar volgens Mary Jo een erg goed restaurant moet zijn (Mahoh), daar gaan we dan maar eens eten over een paar dagen. Terug in de cottage maken we zelf lekker spaghetti klaar, trekken een flesje open en suffen wat. Moe van alle indrukken en activiteiten gaan we op tijd slapen, morgen maar eens rustig aan doen.

Dag 5 : dinsdag 22 december

We waren allebei toch wel wat moe na de afgelopen drukke dagen waar eigenlijk geen rustmoment in zat, we besluiten dan ook een dagje om de cottage rond te hangen, liggen wat in de zon, bekijken de zeer mooi aangelegde tuin, wandelen wat door het dorpje en naar de zee, maar echt iets te doen is hier niet. Tis eigenlijk maar een saaie plek, maar wel een goede uitvalbasis om dit deel van het eiland te verkennen. Kortom, een saaie rustdag vandaag, 's avonds weer wat spaghetti en een wijntje, en op tijd de oogjes toe.

Dag 6 : woensdag 23 december

Vandaag wandeldag! Gisteren bij het huisje suffen was leuk voor een dag, maar we willen toch echt wel wat van het eiland zien. We besluiten een wandeling uit ons Sunflower-boekje te gaan maken door de palmenvallei bij Barranco de Las Peñitas en bij Ajuy langs de kliffen. Na een lekkere rustige opstart rijden we rond de middag richting Betancuria (voormalige hoofdstad) en slingeren mooi door de kale heuvels via een leuk uitkijkpunt naar Vega de Río Palmas, het startpunt van de wandeling. Het is een erg leuke trip, eerst loop je door een oude rivierbedding waar nog een klein beetje water door heen stroomt en nu een palmenvallei is geworden, het zit door het water dan ook meteen weer vol met wildlife. We zien diverse vogelsoorten (klapeksters, hop, woestijnvinken) en veel rare woestijnplanten. Aan het eind van de palmenvallei kom je bij een stuwmeertje uit waar een klein kapelletje is gebouwd, erg mooi gelegen. Vanaf daar dalen we verder klimmend over de rotsen de vallei in komen uit bij een klein meertje prachtig gelegen tussen palmbomen en witgele rotsformaties. Een klein paradijsje. Een stukje verderop komen we in een botanische tuin uit waar het wemelt van de Monarch vlinders. Hier laat men de oude vegetatie van Fuerteventura weer groeien want hiervan is door de vele losloppende geiten nauwelijks meer wat over. Over de wandeling doen we uiteindelijk zo'n dikke twee uur.

Na deze leuke trip vervolgen we de mooie slingerweg FV 30 de kale bergen in, stoppen nog even bij een mooi uitkijkpunt waar we wat grondeekhoorns pesten (Mirador Risco de las Peñas), en rijden door naar het kustplaatje Ajuy om daar een volgende wandeling te gaan maken. In Ajuy is het best ineens wat drukker, blijktbaar is de wandeling langs de kliffen naar een aantal zee-grotten toe een geliefde bezigheid. Het mooiste deel van de wandeling komt echter aansluitend naar het afgelegen Playa del Jurado, wederom langs een spectaculaire kustlijn en over een grote, kale, dorre vlakte met imposante vergezichten. Er loopt hier verder niemand. Na al deze inspanningen hobbelen we weer rustig terug naar onze casa en gaan op tijd weer naar bed.

Dag 7 : donderdag 24 december

Vandaag maar weer eens een wandeling maken. Na wederom een rustige start en lekker ontbijtje buiten op het terras in de zon, rijden we rond half 12 weg naar Larajes. Daar maken we uiteindelijk een wandeling van zo'n 18 km en doen daar nogal wat uren over. De wandeling gaat deels over een stenenpad en door een maanlandschap naar in eerste instantie een rand van een uitgedoofde vulkaan, de Calderón Hondo, van daaruit lopen we naar de top van de Montaña San Rafael, om nagenoeg dezelfde zandweg weer terug te pakken. Op de rand van de vulkaan zit het vol met grondeekhoorns, te cute om niet te voeren, terwijl dat echt niet de bedoeling is, maar niemand die ze kan weerstaan, we geven ze dan ook wat stukjes Sultana's. Ook deze wandeling is weer zonder schaduw dus op een gegeven moment maar weer de Buff-bandana om. Boven op de Montaña hebben we een mooi uitzicht over de omgeving met in het noorden Corralejo, meer naar het oosten het eilandje Isla de Lobos, ten zuidoosten de zandduinen en naar het westen enkele vulkaankraters. We speuren nog even met de verrekijker naar dolfijnen of walvissen, maar of de afstand is te groot of het seizoen is er niet naar. De wateren hier schijnen er van te stikken maar wij hebben ze nog niet gezien. Na nog even wat boodschappen gedaan te hebben, zijn we rond 7 uur thuis, warmen wat spaghetti op, wasje gedraaid, daarna suffen en hapjes op de bank. Allebei lekker moe.

Dag 8 : vrijdag 25 december

It's X-mas! Yeeaaahh!! Nou ja, er valt weinig van te merken hier, op een uitzondering na zie je nergens versieringen o.i.d. Maakt ook niet uit want we hebben er niet veel mee, alhoewel het wel leuk is via de goed werkende wifi SkyRadio op te zetten met enkel Kerstmuziek. Vandaag zou er wat bewolking zijn en zo in de ochtend naar buiten kijkende klopt dat ook, waterig zonnetje, maar wel gewoon weer lekker 20+ graden. We starten weer langzaam op, R maakt een lekker omeletje klaar met chorizo, spekjes, geitenkaas, jummie jummie.

Het wandelboekje wordt er weer eens bij gepakt en we besluiten een wandeling van een uurtje of 4 te maken bij een stuwmeer. Eén van de weinig plekken waar een riviertje loopt en het schijnt een goeie plek te zijn om vogels te spotten. Zo rond de middag rijden we naar Llanos de la Concepcion, vlak ervoor slaan we een onverharde weg in om zo bij de wandelroute te komen. De route moet uiteindelijk leiden naar het meer Embalse de los Molinos. Het kaartje van de wandeling is echter niet helemaal duidelijk, we volgen een stukje de nationale route die van noord naar zuid v.v. over het gehele eiland loopt (GR131), maar we komen er niet uit met de omschrijving. Na wat gedwaal over een kale, rotsige vlakte, lopen we een stuk terug naar een geitenfarm, zien onderweg wel een hoop hoenen die opvliegen als we dichterbij komen, en ook hier zitten nogal wat woestijnvinken die er lustig op los kwetteren.

Weer terug bij de auto besluiten we naar de dam zelf te rijden, want blijkbaar kun je daar via een onverharde weg gewoon komen, en het is op de wandelroute, dus dat zou niet mis moeten kunnen gaan. Enfin, een kwartiertje later staan we bij de dam en er staat best nog wat water in het meer. Op het water peddelen een aantal soorten eenden (o.a. casarca's) en één tamme bedelende eend (muskus-eend) zit bij de parking. Verder zien we roodborsttapuiten, grauwe klauwiers, tweemaal een hop (blijft mooi!), steltkluten, valken, plevieren en vele kleine vogeltjes die we niet echt kunnen determineren. We wandelen een stukje langs de oever van het meer maar ook hier raken we een beetje het spoor bijster. We zien wel het vermoedelijke pad op een gegeven moment liggen, maar het is inmiddels al weer bijna 4 uur en veel zin hebben we niet meer. Na terug bij de parking de huiseend wat gevoerd te hebben, rijden we nog even naar het plaatsje Los Molinos aan de westkust waar het riviertje in de zee uit komt. In het tussenliggende stuk heeft de rivier een dal uitgesleten wat groen af steekt tegen de oranje, rode kale vlakte van de omgeving. Geen wonder dat dit een vogelparadijs is, veel meer van dit soort plekken zijn er niet op het eiland. In Los Molinos maken we nog even een korte wandeling, kijken naar de indrukwekkende golven en tuffen dan weer rustig terug naar ons huisje. Na het avondeten, voor de derde keer op rij spaghetti saus maar nu met rijst, maken we hapjes klaar en suffen op de bank, verslag bijwerken onder het genot van maar weer eens een Rioja wijntje.

Dag 9 : zaterdag 26 december

Vandaag maken we er weer eens een rustdagje van. We starten lekker langzaam op, zien voor het eerst de huis-eekhoorn, er komt zowaar een kudde geiten voorbij, we suffen in de tuin in de zon en besluiten rond 1 uur toch nog even een paar uurtjes naar het strand bij de duinen van Corralejo te gaan. Daar wandelen we een flink stuk, bekijken wederom de vele kitsurfers, doen nog wat boodschappen en gaan daarna weer terug naar de cottage om ons klaar te maken voor een avondje uit eten. Het aanbevolen restaurant Mahoh staat namelijk op het programma. Een paar uur later kunnen we zeggen dat dit qua culinariteit (is dat Nederlands?) wel het hoogtepunt was. Zelden hebben we zó lekker gedineerd. Leuke, gezellige omgeving en sfeer in een 19-eeuws landhuis, grappige bediening en het eten en de wijn waren gewoonweg zalig. R had iets van geroosterde geit, M wist het niet meer, ieder geval heerlijk stuk vlees met de bekende knoflookrijke lokale saus Mojo Rojo, vers brood, lokale geitenkaas en overheerlijke tiramisu en homemade yoghurt met aardbeien als toetje. Zo willen we wel elke dag dineren!! Terug bij de cottage zitten we nog even buiten na te genieten bij volle maan. Wat is vakantie dan toch heerlijk.

Dag 10 : zondag 27 december

Ook vandaag doen we niet zo heel veel. Het is sleutelinleverdag en op naar de volgende Airbnb locatie. Rond 11 uur komt de poetsvrouw dan ook ons uitzwaaien en rijden we rustig richting zuid over de mooie FV 605 door het binnenland slingerend. In het uitgestorven vissersdorpje Ginigimar halen we de sleutel van onze studio (28.204688, -14.078561) op bij de poetsvrouw en even later zitten we in een sfeerloos kamertje. Tja, hier hadden we meer van verwacht. Echt heel schoon was het ook niet. Na wat aanpassingen en poetsen gaan we weer op pad en rijden we naar de lagune bij Playa de Sotavento. Daar lopen we een paar uurtjes over het strand waar zich een zandbank en een lagune hebben gevormd. De omgeving is wel spectaculair, enorme zandduinen bepalen het landschap. Op tijd rijden we weer terug en maken eten klaar. Tis even wennen na zo'n leuke cottage om in een resortachtige omgeving terecht te komen. Wel rustig, al draaien burens ergens vrij harde klassieke muziek, maar verder is het suf en saai. Ach ja, tis maar om te slapen, douchen en eten.

Dag 11 : maandag 28 december

Vandaag maar eens het uiterste zuidelijke deel van het eiland verkennen! Via de toeristische FV2, we hadden het veel rustiger verwacht hier, rijden we uiteindelijk over een groot stuk onverharde weg helemaal door naar de vuurtoren bij Punta da Jandia. Hier is alles weer vulkanisch kaal en indrukwekkend. Na wat rondgewandeld te hebben hobbelen we een stuk terug en slaan we af een andere hobbelpad in naar het afgelegen Cofete. Het is hier ruig, mooi en rustig. Een prachtig zandstrand met golvend oprijzende bergen, met zelfs een oude begraafplaats van wat ooit eens een levendig dorpje moet zijn geweest. Daar is nu niet veel meer van over. De weg er naar toe is spectaculair te noemen, je waant je op een andere planeet.

Na wat uren op het strand te hebben gewandeld, rijden we weer terug naar Giniginamar, doen nog wat boodschappen, eten 's avonds erg matig bij de lokale ongeïnteresseerde Duitser Don Carlos en duiken weer vroeg het bedje in.

Dag 12 : dinsdag 29 december

Vandaag maar weer eens een wandeling uit het boekje maken! We kiezen voor een trip dwars door de enorme zandduinen van het Parque Natural Jandia naar de westkant van het eiland. Vanuit de plaats Costa Calma lopen we het zogenaamde El Jable duinreservaat in. Hier struinen we een tijdje doorheen totdat we aan de andere kant bij de zee uitkomen, daar volgen we een hele tijd de ruige kustlijn totdat we niet meer verder kunnen vanwege indrukwekkend uitstekende rotsformaties: Los Boquetes. Het is een schitterende wandeling, m.n. het deel langs de kust is uitgestorven met enkel de ruige natuur om je heen. Je loopt over een soort richel langs ontelbare poeltjes aan de ene kant en harde zandsculpturen aan de andere kant. Uiteindelijk zijn we een dikke 3,5 uur aan de wandel en het is zeker één van de mooiere wandelingen op het eiland.

Aansluitend rijden we nog even een paar kilometer noordelijk naar het surfstrand van La Pared waar we een tijdje de dudes gadeslaan. Via de zeer mooie binnendoorweggetjes FV-605 en 618 slingeren we vervolgens bij zonsondergang, zodat al het kale gesteente nog eens extra rood kleurt, terug naar ons stekkie.

Dag 13 : woensdag 30 december

Het blijkt toch lastig in deze hoek van het eiland onszelf goed te vermaken. In het dorpje en omgeving is niks te doen en de plek waar we overnachten is niet bijster gezellig, buiten zitten kun je niet echt en de enige schuifdeur die er is laten we dicht vanwege de sigarettenrook van de burens. Kortom, een beetje tegenvallend, maar we proberen het beste er maar van te maken. We merken wel dat we in de ochtend nu echt moeten gaan kijken eerst waar dan maar weer naar toe. Omdat we niks zinnigs voor vandaag konden bedenken, besluiten we de wandeling in de palmenvallei nog eens te gaan doen (23 december). Onderweg gaan we nog wel wat strandjes aan de westkant af, maar deze zijn niet echt heel boeiend. De wandeling zelf is toch wel weer erg leuk en mooi en we doen rustig aan en zien weer veel mooie vogeltjes en vlinders. Rond half 8 zijn we weer terug in onze studio, maken lekker kip klaar met een flinke schaal tomaten en mozzarella en maken het weer niet laat, morgen oud&nieuw!

Dag 14 : donderdag 31 december

Vandaag de laatste volle dag en oud&nieuw. We willen de meest pittige wandeling uit het boekje gaan doen; de beklimming van de hoogste berg van het eiland, de Pico de la Zarza, 807 meter hoog, vanaf vrijwel zeeniveau en dat zonder enige vorm van schaduw. Uiteindelijk is het allemaal goed te doen, enkel de laatste 10 minuten is het even wat steiler. Jammer alleen dat de camera het halverwege begaf zodat we geen foto's van het werkelijk waar schitterende, adembenemende, spectaculaire uitzicht hebben. Zelden zo'n uitzicht gezien, het overdonderd je. Zo'n beetje de gehele zuidelijke helft van het eiland is te zien, en onder je gaan de bergen vrijwel loodrecht omlaag naar de oceaan toe. Dubbel en dwars de (geringe) inspanning waard. 's Avonds terug in ons hok kijken we voor het eerst even wat (Duitse) TV om toch maar een aftelmoment te hebben, bellen we met thuis (één uur later daaro dus dat was ook wat vreemd), drinken we toch best lekkere nep champagne, hebben we allerlei hapjes en maken het gewoon saampjes gezellig. Na twaalfen horen we zowaar drie vuurpijlen... tis 2016!!!

Dag 15 : vrijdag 1 januari

Na weer een rustge opstart gooien we bij schoonmaakster Bettina de sleutel in de postbus, hobbelen we rustig naar het vliegveld door onderweg nog wat leuke binnendoorweggetjes te nemen, nog wat geslenterd door het zeer leuke bergdorpje Pájara. Rond 2 uur leveren we de auto in, er werd nogeeneens naar omgekeken, voor de zekerheid hebben we maar even wat fotootjes van ons blikkie gemaakt om vast te leggen dat we schadevrij zijn gebleven. Om 16:15 hebben we de terugvlucht, weer heerlijke XL-stoelen, alles prima verlopen, 21:45 in Frankfurt, good old Toos opgehaald, teruggereden, moe maar voldaan thuis midden in de nacht.

Was leuk, maar waarschijnlijk niet voor herhaling vatbaar omdat we alles wel gezien hebben.